ΤΡΙΤΗ
7
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1975
Σεργίου Βάκχου, μαρτ.
*
ΕΤΟΣ 7ο ΑΡ ΦΥΛΛΟΥ 1852
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ 5
ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΦΙΛΟΠΟΙΜΕΝΟΣ 27
ΤΗΛ. 277 384 275 352

ΗΜΕΡΗΣΙΟΣ ΚΗΡΥΞ ΠΑΤΡΩΝ

ΑΝΗΓΓΕΙΛΕΝ ΧΘΕΣ Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ κ. Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΘΑ ΕΝΗΜΕΡΩΘΗ Η ΒΟΥΛΗ ΔΙΑ ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΔΕΝ ΚΡΙΝΕΤΑΙ ΣΚΟΠΙΜΟΣ ΤΩΡΑ Ο ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ 7. Πρόεδρος τῆς διά τήν Β΄ σύνοδον Σώματος ἐξελέγη το ἀπό χθές ὁ κ. Κων. Παπα- σταντίνου τῆς «Νέας Δη- κρατίας». λικῶς ἐψήφισαν 284 ταί ἀπό τούς ὁποίους 212 ἐψήφισαν ὑπὲρ τοῦ κ. σταντίνου. Ὁ κ. Μπαλτατζῆς τῆς ΕΚ ἔλαβε ψήφους 50, καί Κατσαχέρας τοῦ ΠΑ. 13. Κατά τήν καταμέτρησιν ψήφων εὑρέθησαν 9 λευ- δέλτια. Ἡ Β΄ σύνοδος τῆς Βουλῆς τήν πρωΐαν μέ τόν κα ἁγιασμόν τήν ὁ- ἐψάλεν ὁ Μητροπολίτης κ. Δωρόθεος. Ὁ Πρωθυπουργός κ. Κα- μανλῆς ὁμιλῶν εἰς τά μέλη Κοινοβουλευτικῆς ὁμάδος «Νέας Δημοκρατίας» μέ- τόν ἁγιασμόν ἀνήγγειλεν προσεχῆ ἑβδομάδα μέρωση τή Βουλήν σχε μέ τήν γενικήν κατά- τῆς χώρας.

Ὁ κ. Πρωθυπουργός ἔκαμε μίαν συνοπτικήν ἐπισκόπησιν τῶν κυριωτέρων θεμάτων καί ἀνεφέρθη εἰδικώτερον εἰς τήν ἐξωτερικήν πολιτικήν τῆς χώρας εἰς τό θέμα τῆς ἐντάξεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τήν Κοινήν Ἀγοράν εἰς τήν διαβαλκανικήν διάσκεψιν καί εἰς τό Κυπριακόν.

Ὁ κ. πρωθυπουργός ἔδωσεν ἐπίσης εἰς ἀδράς γραμμάς τήν εἰκόνα τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς χώρας καί ἔκαμεν ὡρισμένας αἰσιοδόξους διαπιστώσεις ἀλλά καί συστάσεις διά τήν κατανόησιν καί ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων πού ὑπάρχουν.

Ἡ ἀποθάρρυνσις ἀκαίρων καί ὑπερβολικῶν αἰτημάτων, γενικώτερα, ἡ αὐτοσυγκράτησις εἶναι ἀναγκαία εἶπεν ὁ κ. Καραμανλῆς μέχρις ὅτου ἐπιτευχθῆ ἡ πλήρης ἐξυγίανσις τῆς οἰκονομίας.

Ἔπειτα ὁ κ. Πρωθυπουργός ἠσχολήθη ἐκτενέστερα μέ τα ὀργανωτικά θέματα τοῦ κόμματος, συνέστησε δέ εἰς τούς βουλευτάς νά μετέχουν τακτικά καί ἐνεργῶς εἰς τάς ἐργασίας τῆς Βουλῆς.

Ἐν τῷ μεταξύ, Κυβερνητική πηγή ἀναφερομένη εἰς τά ἀναγραφέντα περί ἀνασχηματισμοῦ τῆς Κυβερνήσεως ἐχαρακτήρισε ταῦτα ὡς πρόωρα καί ἀνεύθυνα.

Σχετικῶς παρετηρεῖτο ὅτι ὁ πρωθυπουργός, κ. Καραμανλῆς δέν σκέπτεται πρός τό παρόν νά προβῆ εἰς ἀνασύνθεσιν τῆς Κυβερνήσεώς του προ τοῦ τουλάχιστον, συμπληρωθῆ ἔτος ἀπό τῆς ὁρκωμοσίας τῆς παρούσης Κυβερνήσεως καί ἐν ὄψει τῆς προσπαθείας ἀντιμετωπίσεως σοβαρῶν ἐσωτερικῶν προβλημάτων τῆς χώρας.

Σήμερον, ἄλλωστε, προσετίθετο, καθ' ὅν χρόνον ἡ Κυβέρνησις δίδει σκληράς μάχας διά τό ἐθνικόν θέμα τῆς Κύπρου, τήν ἔνταξιν τῆς Ἑλλάδος εἰς τήν ΕΟΚ καί τήν ἀντιμετώπισιν πληθώρας ἄλλων κοινωνικῶν θεμάτων, ἡ ἐσπευσμένη ἀνασύνθεσις τῆς Κυβερνήσεως οὐδεμίαν θετική σκοπιμότητα ἐξυπηρετεῖ ἐνῶ τοὐναντίον εἶναι ἐνδεχόμενον νά δημιουργήση ἀναταραχήν, σύγχυσιν καί διάσπασιν τῆς ἑνότητος εἰς τή κυβερνητικήν πτέρυγα καί τοῦτο ἐπιθυμεῖ ν' ἀποφύγη ὁπωσδήποτε ὁ κ. Καραμανλῆς.

ΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ ΕΤΟΙΜΟΙ ΔΙ ΑΠΕΡΓΙΑΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ Μ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ

Τὴν πρωΐαν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς συνῆλθον εἰς ἔκτακτον Γενικὴν Συνέλευσιν οἱ καθηγηταὶ Μέσης ἐκπαιδεύσεως τῆς περιοχῆς μας, πρὸ τοῦ πρὸς ψήφισιν νομοσχεδίου περὶ Παιδείας καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἀπορρίψεως ἀπὸ μέρους τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ ὅλων τῶν τροπολογιῶν, τὰς ὁποίας ἔχει προτείνει ἡ ΟΛΜΕ. Ἡ Συνέλευσις, ἀφοῦ ἐνημερώθη ὡς πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἀπὸ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς ΟΛΜΕ Ἀχαΐας, ἀνέκρινε τὰς ἑξῆς προτάσεις:

1 Νά ἐπιμείνη ἡ ΟΛΜΕ ἐπὶ τῶν τροπολογιῶν της, πού ἀφοροῦν τὴν αὐτεπάγγελτον κάθαρσιν εἰς τὸν Χῶρον τῆς Μέσης Παιδείας, τὴν μισθολογικὴν ἐξίσωσιν τῶν καθηγητῶν μὲ τοὺς ὑπολοίπους δημοσίους ὑπαλλήλους ἴσης ἀφετηρίας, τὴν μείωσιν τῶν ὡρῶν διδασκαλίας τὴν κατάργησιν τοῦ θεσμοῦ τῶν ἐποπτῶν καὶ τὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος τῆς βαθμολογικῆς ἐξελίξεως εἰς τὸν κλάδον.

2. Νά προετοιμασθοῦν οἱ καθηγηταὶ διὰ τὴν κάθοδον των εἰς γενικὴν ἀπεργίαν διαρκείας, διὰ τὴν περίπτωσιν ποὺ οἱ ἁρμόδιοι ἐπιμείνουν εἰς τὴν ἄρνησίν των νά ἱκανοποιήσουν τὰ ἀνωτέρω δίκαια αἰτήματα τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς ΕΛΜΕ Ἀχαΐας διά τηλεγραφήματός του πρός τούς Ὑπουργούς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ πρὸς τὸν κ. Νομάρχην Ἀχαΐας διαμαρτύρεται διὰ τὴν καταγγελίαν τῆς συμβάσεως μετὰ τοῦ δημοσίου περὶ ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως ἀπὸ μέρους τῶν φαρμακοποιῶν καὶ ἐνίων ἰατρῶν τῆς περιοχῆς μας.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ Κ. ΔΗΜΑΡΧΟΥ

ΑΙ ΚΕΡΑΙΑΙ ΤΟΥ ΔΑΣΥΛΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΛΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Κύριε Διευθυντά,

Παρακαλῶ δημοσιεύσατε στὴν ἔγκριτο ἐφημερίδα σας πῶς ἀκριβῶς ἔχει ἀπὸ τυπικῆς ἀπόψεως τὸ θέμα «Κεραῖαι καὶ ἐγκαταστάσεις Ναυτικοῦ εἰς Δασύλλιον».

1) Τὸ Ἀρχηγεῖον Ναυτικοῦ μὲ τὸ ἀπὸ 6.9.1973 ἔγγραφόν του ζητοῦσε ὅπως ὁ Δῆμος μεριμνήση διὰ τὴν ΝΟΜΙΚΗΝ ΚΑΤΟΧΥΡΩΣΙΝ τοῦ Ἀρχηγείου διὰ τὴν ἔκτασιν εἰς ἣν ὑφίστανται αἱ κεραῖαι.

2) Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 638) 15.10.73 ἀπόφασίν του ἐνέκρινεν τὴν δωρεὰν παραχώρησιν τῆς ἐκτάσεως (8.200 μ2) πέριξ τοῦ Ραδ. Σταθμοῦ κατὰ κυριότητα νομὴν καὶ κατοχήν.

3) Ἡ ὡς ἄνω ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἀπερρίφθη ἀπὸ τὴν Νομαρχίαν Ἀχαΐας μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. Α 11552)4.4.74 ἀπόφασιν διότι ἡ ληφθεῖσα ἀπόφασις τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου ἀντίκεινται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 198 τοῦ ΝΔ 86) 69 «Περὶ Δασικοῦ Κώδικος»

4) Μὲ τὸ ὑπ' ἀριθμ. Σ 8813)30.6.75 ἔγγραφόν του τὸ Ἀρχηγεῖον Ναυτικοῦ ΕΠΑΝΕΡΧΕΤΑΙ καὶ ζητᾶ ὅπως τὸ Δημοτ. Συμβούλιον ἐγκρίνη ΤΗΝ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΙΝ ΜΟΝΟΝ ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ διὰ τὴν ἔκτασιν αὐτὴν (7.908 μ2).

5) Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 443) 22.7.1975 ἀπόφασίν του, ἀπέρριψε τὸ αἴτημα διότι τὸ Δασύλλιον εἶναι ὁ μοναδικὸς πνεύμων πρασίνου τῆς πόλεως καὶ διότι ὑφίστανται γύρωθεν λόφοι, ὅπου μποροῦν νὰ ἐγκατασταθοῦν οἱ κεραῖες.

6) Μὲ τὸ ὑπ' ἀριθμ. 44 802)16.8.75 ἔγγραφόν μας ἐνημερώσαμεν τὸ Ἀρχηγεῖον Ναυτικοῦ σχετικῶς μὲ τὴν ἀπόρριψιν τοῦ αἰτήματός του.

7) Ἐνῶ διεξήγετο ἡ ἀνωτέρω τυπικὴ διαδικασία εἴχαμε καὶ προφορικὴ συνεννόηση μὲ τὸν ἐδῶ κ. Ναυτικὸν Διοικητήν, τρεῖς ἀξιωματούχους τοῦ Ναυτικοῦ μας καὶ ἕτερον ἰδιώτην, ὁ ὁποῖος ἂν ἐνθυμοῦμαι καλῶς παρουσιάσθη ὡς ἐργολάβος.

Αἱ προφορικαὶ συνεννοήσεις ἐγένοντο εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Δημάρχου μὲ στόχον τὴν παραχώρησιν 4.500 μ2 κατὰ χρῆσιν.

Τὴν ἐπομένην ἀκριβῶς τῶν συνεννοήσεων καὶ ἐνῶ κατετοπίζοντο αἱ Τεχνικαὶ Ὑπηρεσίαι διὰ νὰ καταποπισθῆ ἐν συνεχείᾳ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον διὰ τὰς γενομένας προτάσεις συνέβησαν τὰ ἑξῆς:

α) Τὴν 23.8.1975 λόγῳ γενομένων αὐθαιρέτων ἐργασιῶν εἰς τὸν χῶρον αὐτὸν ἐστάλη τὸ ὑπ' ἀριθμ. 46921) 23.8.1975 ἔγγραφόν μας πρὸς τὸ Γ΄ Ἀστυν. Τμῆμα ὅπως διακόψη τὰς ἐργασίας αἱ ὁποῖαι καὶ διεκόπησαν.

β) Τὴν 28.8.1975 ὁ Δῆμος ἐνήργησεν προσωρινὰ μέτρα διὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ ἐργολήπτου Γερ. Μπακατόρου, ὅστις εἶχεν τοποθετήσει ὑλικὰ περιφράξεως εἰς τὸν χῶρον πλησίον Ραδ. Σταθμοῦ.

γ) Τὴν 1.9.1975 ἐλήφθη τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 11662)27.8.75 ἔγγραφον τοῦ Ἀρχηγείου Ναυτικοῦ μὲ τὸ ὁποῖον ζητεῖται ἡ παραχώρησις τῆς χρήσεως 4.500 μ2.

δ) Τὴν 3 καὶ 4.9.75 λόγῳ συνεχίσεως αὐθαιρέτως τῶν ἐργασιῶν ὁ Δῆμος ἀπέστειλεν πρὸς τὰς Ἀστυν. Ἀρχὰς ἐπείγοντα ἔγγραφα περὶ διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν.

Ὡς φαίνεται ἐξ αὐτῶν, ὁ Δῆμος ΟΥΔΕΝ ἐνήργησε πρὸς ἄλλην κατεύθυνσιν εἰ μὴ μόνον πρὸς συνεννόησιν μὲ τὸ Ναυτικὸν μας διὰ τὴν καλὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς πόλεως καὶ ἐὰν ἦτο δυνατὸν καὶ τοῦ Ναυτικοῦ. Ἐν συνεχείᾳ:

ε) Τὴν 26.9.75 ἐλήφθη τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 81221)1955) 20.9.75 ἔγγραφον τῆς Δ)νσεως Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας εἰς ὃ ἀναφέρονται οἱ λόγοι δι' οὓς πρέπει νὰ γίνη ἡ παραχώρησις τῆς χρήσεως τῶν 4.500 μ2 ὑπὸ ὅρους

καὶ στ) Τὴν 30.9.1975 ἀπαντήσαμεν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας κοινοποιηθέντος τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 54570) Υ 120)30.9.75 ἐπείγοντος ἐγγράφου μας πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Νομάρχην Ἀχαΐας, Ἀρχηγεῖον Ναυτικοῦ καὶ Ναυτικὴν Διοίκησιν Ἰονίου, ὅτι ὁ Δῆμος κατανοεῖ τοὺς λόγους κλπ. πλὴν ὅμως τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἀπέρριψεν τὸ αἴτημα διότι κυρίως ὑφίστανται πλησίον ἕτεροι λόφοι, κατάλληλοι διὰ τὴν μεταφορὰν καὶ τῶν ἐγκαταστάσεων τῶν εἰς τὸ Δασύλλιον λειτουργουσῶν καὶ διὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν κεραιῶν καὶ ἱστῶν, καὶ οἱ ὁποῖοι λόφοι (4) σημειοῦνται εἰς διάγραμμα τὸ ὁποῖον συναπεστάλη πρὸς ἁπάσας τὰς ἀνωτέρω ἀρχὰς καὶ ὑποβάλαμεν τὴν παράκλησιν ὅπως ἐπανεξετασθῆ τὸ ὅλον θέμα ἐπὶ σκοπῷ μεταφορᾶς τῶν ὑφισταμένων ἐγκαταστάσεων καὶ τοποθετήσεως τῶν κεραιῶν εἰς μίαν ἐκ τῶν πλησίον ὑποδεικνυομένων τεσσάρων καταλλήλων θέσεων, μὲ ἐλαχιστοτάτην δαπάνην, γιὰ τὸ καλὸ τῆς πόλεως.

Ἔτσι μπορεῖ νὰ γίνη μιὰ ΠΡΟΣΦΟΡΑ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης πρὸς τὴν πόλιν.

Ὁ Δῆμος εἶναι στὴ διάθεσή του, γιὰ κάθε προσφορὰ καὶ διευκόλυνση πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς μεταφορᾶς ἡ ὁποία καὶ ΜΟΝΗ θὰ λύση ὁριστικὰ τὸ θέμα ἐπὶ ὠφελείᾳ ὅλων.

Φυσικὰ τὸ ὅλον ζήτημα εἶναι ἁρμοδιότητος Δημοτ. Συμβουλίου.

Μὲ τιμὴ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ Κ. ΑΝΝΙΝΟΣ
Δήμαρχος Πατρέων

ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΕΝΖΙΝΟΚΟΛΛΑΝ

ΑΘΗΝΑΙ Τὸ Ἀνώτατον Ὑγειονομικὸν Συμβούλιον μὲ σῆμα του συνιστᾷ ὅπως χρησιμοποιῆται ἀπό τούς μαθητάς ἀμυλόκολλα ἀντί βενζινόκολλας διότι ἀπό τήν τελευταία δημιουργεῖται κίνδυνος εἰς τὴν ὑγείαν τῶν.

Η ΘΕΩΡΗΣΙΣ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ Ο ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ 7 Τό ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν ἀνεκοίνωσεν ὅτι συμφώνως μέ τάς διατάξεις τοῦ Ν 160)1975 δέν θά γίνεται κανένας ἔλεγχος στρατολογικῆς καταστάσεως κατά τήν ἔκδοσιν ἤ θεώρησιν διαβατηρίων εἰς πρόσωπα πού ἀνήκουν εἰς κλάσεις αἱ ὁποῖαι δέν ἔχουν κληθῆ ἤ εἰς πρόσωπα ἡλικίας ἄνω τῶν 50 ἐτῶν.

Κατά συνέπειαν προστίθεται ὅτι θά ζητῆται νά προσκομίζουν οἱ ἀνωτέρω πιστοποιητικόν στρατολογικῆς καταστάσεως.

Ἐξ ἄλλου ἀνεκοινώθη ὅτι τά διαβατήρια ἐκείνων πού ἔχουν ἡλικίαν ἄνω 50 ἐτῶν θά εἶναι πενταετοῦς ἰσχύος καί διά περισσότερα ταξείδια μέ ἐπιστροφήν των δέ ἀνηκόντων εἰς κλάσεις πού δέν ἔχουν κληθῆ ἀκόμη θά ἐκδίδωνται μέ ἰσχύ 1 ἔτους καί διά περισσότερα ταξείδια μετ' ἐπιστροφῆς.

Εἰδικώτερον δι' ἐκείνους πού εἶναι τώρα 19 ἐτῶν καί ἄνω πού δέν ἔχουν ἀκόμη κληθῆ διά στράτευσιν θά ἀναγράφεται εἰς τό διαβατήριον των ἡ ἔνδειξις ὅτι ὁ κάτοχος τοῦ παρόντος ὑποχρεοῦται νά ἐπιστρέψη εἰς τήν Ἑλλάδα πρός κατάταξιν εὐθύς ὡς κληθῆ ὑπό τά ὅπλα ἀνεξαρτήτως χρόνου ἰσχύος τοῦ διαβατηρίου του.

ΘΑ ΕΚΤΕΛΕΣΘΗ ΔΙ ΑΠΑΓΧΟΝΙΣΜΟΥ

ΝΑΣΑΟΥ, ΜΠΑΧΑΜΕΣ 6 Ὁ 20χρονος ἀμερικανός Μίτσια Σόμπεκ, πού ὡμολόγησε ὅτι ἐφόνευσε 3 τουρίστριες ἐπειδή ἦσαν «ἄγγελοι τοῦ ἑωσφόρου» πρόκειται νά ἐκτελεσθῆ αὔριον τή πρωΐα δι' ἀπαγχονισμοῦ.

Αἱ ἐκκλήσεις διά τήν μετατροπή τῆς ποινῆς, ἀπό τήν μητέρα του, πολλῶν ἀμερικανῶν μελῶν τοῦ Κογκρέσσου καί τῆς ἀμερικανικῆς πρεσβείας ἀπερρίφθησαν.

ΚΑΤΕΡΡΕΥΣΑΝ

ΤΟΚΙΟ 6 Τουλάχιστον 42 ἄτομα ἐτραυματίσθησαν καί πλέον τῶν 4000 οἰκιῶν κατεστράφησαν ἤ ὑπέστησαν ζημίας ἀπό τόν τυφῶνα «Κόρα» πού ἔπληξε τάς νήσους Ἴζου νοτίως τοῦ Τόκιο χθές τή νύκτα.

Στιγμιότυπον ἀπό τό 7ον Πανελλήνιον συνέδριον τῶν Ἐμπορικῶν Ἀντιπροσώπων. Διακρίνονται εἰς τήν πρώτην σειράν ὁ Ὑπουργός Ἐσωτερικῶν κ. Κ. Στεφανόπουλος καί ὁ Ὑπουργός Ἐμπορίου, κ. Ι. Βαρβιτσιώτης. Εἰς τήν δευτέραν σειράν ἐξ ἀριστερῶν πρός τά δεξιά, οἱ βουλευταί κ.κ. Β. Μπεκίρης καί Γ. Παπαγιαδής, ὁ Νομάρχης κ. Κ. Παπαβλασόπουλος, καί ὁ Δήμαρχος κ. Θ. Ἄννινος. Σχετικόν ρεπορτάζ δημοσιεύεται εἰς τήν 5ην σελίδα

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΑΝΟΙΚΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

Ο Κ. Γ. ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΔΙΔΕΙ ΑΠΑΝΤΗΣΙΝ ΕΙΣ ΑΝΑΛΗΘΕΙΑΣ

Ὁ κ. Γ.Ε. Λαδόπουλος ἀπαντῶν εἰς ἀνοικτὴν ἐπιστολὴν τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Πατρῶν κ. Γ. Κουλουμπῆ τοῦ ἀπευθύνει τὰ κάτωθι:

Κύριε Πρόεδρε τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Πατρῶν,

Σπεύδω εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς νὰ σημειώσω ὅτι πράγματι ἐδοκίμασα ποίαν τινα ἔκπληξιν ἀπὸ ὅσα εἶδον νὰ ἀναγράφης εἰς κάποιαν ἐπιστολὴν, τὴν ὁποίαν κακαὶ χεῖρες συνέταξαν διὰ νὰ θέσης ὑπὸ αὐτὴν τὴν ὑπογραφήν σου.

Πρῶτον διότι ἡ θέσις ποὺ ἔλαβες δὲν ἁρμόζει εἰς ἕνα πρόεδρον Ἐργατικῆς Τάξεως. Δεύτερον διότι σοῦ ἔθεσαν νὰ ὑπογράψης ἀναληθείας. Τρίτον διότι τὰ ὑπονοούμενά σας δὲν ἁρμόζουν εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν σχέσεών μας αἱ ὁποῖαι ἦσαν καὶ εἶναι καὶ σήμερον εἰλικρινεῖς καὶ κρυστάλλινοι. Ἡ αἰφνιδία μεταστροφή σου ἐξηγεῖται ἀπὸ τὰς πιέσεις, ποὺ ἴσως ὑφίστασαι καὶ ἐσύ, ἀλλὰ κατ' οὐδένα τρόπον δικαιολογοῦνται, διότι εἶναι φανερὸν ὅτι ἡ μεταστροφή σου ἐγένετο εἰς βάρος τῆς ἀληθείας.

Σοῦ ἀπαντῶ κατ' ἀρχήν, ὅτι δὲν ἐνεργῆς σωστὰ ὅταν γράφης ἢ ὑπογράφης, ὅτι ἀπὸ ἐμὲ ἐξαρτᾶται ἡ λύσις τῆς ἀπεργίας. Ἂν μὴ τι ἄλλο δὲ τουλάχιστον ὅμως διότι τὴν ἀπεργίαν δὲν τὴν ἐκήρυξα ἐγώ!!

Πιστεύω δὲ ὅτι ἀποτελεῖ μίωσιν τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Βιομηχανίας νὰ τοῦ προσάπτης τὴν κατηγορίαν ὅτι γίνονται ἰδικὰ μου ὄργανα «χάριν τοῦ ἰδικοῦ μου παιχνιδιοῦ»(;) Οἱ ἐργαζόμενοι δὲν εἶναι ἀφελεῖς διὰ νὰ γίνωνται ὄργανα οὐδενός. Ἐξ ἄλλου δὲν βλέπεις, κύριε Πρόεδρε, ὅτι ἀπὸ τὴν ἀπεργίαν ζημιοῦνται οἱ ἀπεργοῦντες, ἀλλὰ ζημιοῦται πολὺ περισσότερον καὶ ἡ βιομηχανία; Εἶναι λογικὸν νὰ γράφης ὅτι ὑποκινοῦμεν ἀπεργίαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐν τούτοις χάνομεν; Ἐὰν ἤθελες νὰ εἶσαι ἐντὸς τῶν πραγμάτων, καὶ νὰ ἀποβῆς ὠφέλιμος θὰ ἔπρεπε νὰ γράφης αὐτὸ ποὺ γνωρίζουν ὅλοι. Ὅτι, δηλαδή, ἡ Χαρτοποιΐα τώρα ὑποαπασχολεῖται καὶ ὅτι ὅταν ὁ ρυθμὸς εἶναι κανονικός, πράγματι δύναται νὰ ἔχη σημαντικὰ κέρδη, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὅλοι νὰ ὠφεληθοῦν.

Ἀπόδειξις δὲ τούτου (τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ ἔχης γνῶσιν ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέπεται νὰ τὸ ἀποσιωπᾶς), εἶναι ὅτι ἡ περίοδος 1966—1971 ὅτε ἡ βιομηχανία ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου καὶ μὲ τὴν βοήθειαν ἐκλεκτῶν συνεργατῶν, φυσικὰ δὲ καὶ τῶν ἐργαζομένων, ἐπετέλεσεν σημαντικὰ ἅλματα προόδου.

Ἀκριβῶς τότε, κινούμενος ἀπὸ αἰσθήματα ἀγάπης πρὸς τὸ ἐργαζόμενον προσωπικόν, ποτὲ δὲν παρέλειψα νὰ παρέχω πρόσθετα δῶρα πρὸς αὐτούς. Ἀκόμη δὲ καὶ ὅταν ἐπηκολούθησαν αἱ γνωσταὶ δυσχέρειαι, ἔκτοτε, δηλαδὴ ἀπὸ τοῦ 1972 ἀκόμη δὲ καὶ τὰς πικρὰς δι' ὅλους μας αὐτὰς ἡμέρας, δὲν παρέλειψα νὰ ὑποσχεθῶ, ὅτι ὅταν ἡ Ἐπιχείρησις ἐπανεύρη τὸν παλαιόν της ρυθμόν, θὰ ἐπανελάμβανον τὴν χορήγησιν τῶν δώρων αὐτῶν, πέραν τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου καὶ τῶν Συμβάσεων προβλεπομένων.

Καὶ ὄχι μόνον αὐτό. Ἐπίσης προσέθεσα καὶ θὰ ἔπρεπε ὁ κ. Πρόδρος τοῦ Ε.Κ.Π. νὰ τὸ γνωρίζη, ὅτι ὅταν ἡ ὥρα αὐτὴ ἔλθη καὶ δύναται νὰ ἔλθη συντόμως θὰ λάβουν καὶ μίαν ἐπὶ πλέον αὔξησιν πέραν τῶν συλλογικῶν συμβάσεων, ὁπότε εἶναι φανερὸν ὅτι θὰ ὑπερεκαλύπτοντο αὐτὰ τὰ ὁποῖα τώρα διεκδικοῦν ὡς «κεκτημένα δικαιώματα» ἐνῶ δὲν εἶναι.

Δὲν τὰ εὑρίσκεις ὅλα αὐτὰ κ. Πρόεδρε λογικὰ καὶ δίκαια καὶ πρακτικά; Ἀλλὰ καὶ ποίαν σημασίαν ἔχη νὰ ἀμφισβητῆς αὐτά, ἀφοῦ οἱ ἴδιοι οἱ ἐργαζόμενοι τὰ ἀπεδέχθησαν ὅταν τὸ 1971 ἠναγκάσθημεν ὡς ἐπιχείρησις νὰ τὰ σταματήσωμεν λόγῳ τῆς κρίσεως τὴν ὁποίαν διερχόμεθα;

Τί ἄλλο νὰ πράξη λοιπὸν ἡ Ἐπιχείρησις διὰ νὰ ἀποδείξη τὴν εἰλικρίνειαν καὶ τὰς ἀγαθὰς προθέσεις της;

Λέγουν τινὲς ὅτι ὑφίσταντο πιέσεις κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑπταετίαν, ἀλλὰ ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι οἱ φοβέρες καὶ αἱ πιέσεις τῶν κρατούντων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἔπιπτον ὅλαι ἐπὶ τῶν ἰδικῶν μου ὤμων. Καί δὲν νομίζω ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Ε.Κ.Π. ἐλησμόνησεν ὅτι μὲ τὴν ἐντολὴν τοῦ Παττακοῦ πρὸς ὅλους τοὺς Διοικητὰς τῶν Τραπεζῶν, διετάσσετο ἡ διακοπὴ τῆς χρηματοδοτήσεώς μας καὶ τῆς ἐνισχύσεως τῆς Ἑταιρείας μας διὰ νὰ ἀρχίσουν ἔκτοτε αἱ δυσμενεῖς συνέπειαι καὶ ἐπὶ τῆς Ἐπιχειρήσεως καὶ ἐπὶ τῶν ἐργαζομένων. Δέν ἔσφαλεν ἡ Ἐπιχείρησις εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν. Ἄλλων τὰς

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6 ΣΕΛ

επίκαιρα

ΝΑΡΧΙΑ:

φοβερά ὅσα καταγ εἰς ἄλλην στήλην ὁ κ. Παν. Πριστούρης. εἶναι δυνατὸν νὰ μὲ ἀπαθύτητα. Θὰ ἀναμεί ἄποψιν τοῦ Κράτους Πανεπιστημιακῶν ἀρ βλέπομεν τὸ πράγ- ματικά. Δέν ἐρευνῶ- λειτούργησεν ἤ ὄχι Ὅμως πιστεύομεν ΕΙΝΑΙ δυνατόν νά ἡ σημερινή κατά- τῆς ἐπιβολῆς οὐχί τοῦ ἀλλά τῆς βίας καί μά ὀνόματι τῆς δημο- Ἀνησυχοῦμε πολύ ἀπό προκάλυσμα αὐτό καί ἀ ὅτι ταχέως τάχιστα Πανεπιστημιακαί Ἀρχαί τούς φοιτητάς οἱ διώκουν ἄλλους φοιτη- αὐτό μπορεῖ νά καταγγέλλεται, ἀλλά δέν εἶναι ΝΟΜΙΜΟΝ. Σείονται τά θεμέλια τῆς νομιμότητος. Εἰς τάς φοβεράς καταγγελίας τοῦ φοιτητοῦ Πριντούρη δέν εἶναι δυνατόν νά ἀντιταχθῆ ἡ σιωπή. Ὀφείλουν οἱ ἁρμόδιοι ἀσχέτως φοιτητῶν νά προστατεύσουν τήν κλονιζομένην ἔννοιαν καί ὑπόστασιν τοῦ Κράτους.

Ἄν οἱ διωκόμενοι φοιτηταί εἶναι ἔνοχοι οἱουδήποτε παραπτώματος πρέπει νά τιμωρηθοῦν. Ἀλλά ἀφοῦ ΔΙΚΑΣΘΟΥΝ ἀπό τήν Ἑλληνικήν Δικαιοσύνην καί ἀφοῦ ἡ Σύγκλητος τοῦ Πανεπιστημίου εἴπη καί αὐτή τί ἀκριβῶς πρεσβεύει. Πᾶσα ἄλλη λύσις θά λέγεται καί θά εἶναι ἀναρχία!

ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ

θὰ πρέπει νὰ σταυ μεθα καὶ νὰ ἐπικαλε τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Ὑ μετὰ τὰ ὅσα καταγ ὑπὸ τῶν λεωφορει τῶν Πατρῶν. Λέγουν οὗτοι, ὅτι ἐνῶ οἱ ἄνευ καὶ τῆς πα ἐνισχύσεως, οἱ Λεω τῶν Ἀθηνῶν, τυγ εἰδικῆς μεταχειρίσεως, ἐπιδομάτων κλπ. εἶναι δυνατὸν ὅμως νὰ τέτοια πράγματα Δημοκρατία; Τί εἶ- λογική εἶναι αὐτή;

ΘΟΡΥΒΟΣ

τὴν χθεσινὴν τελετὴν τοῦ ἀνδριάντος πλατεῖαν Ὄλγας ποιὰ ἀνωμαλία προέκυψεν περὶ θὰ ἀνεγίγνωσκε τὸ τὸ ὁποῖον εἶχε ὑπὸ τῆς ΕΚΝΔ δοθέν- ὁ κ. Σκαμνάκης ὅσ- ὡρίσθη διὰ τὸν σκο ἠδιαθέτησε ἐλα- προφανῶς λόγῳ βαθεῖ κινήσεως. Ἀλλά διατί μὴ ὑπάρξη ἄμεσος Ἐνώπιον τοῦ πλήθους λεπτομέρειαι θὰ ἔ- τακτοποιοῦνται μὲ ἀ- καὶ πρὸ παντὸς ἀθο

ΦΑΙΝΟΜΕΝ

ἄλλας στήλας δημοσι- ἐπιστολή φοιτητῶν, εἰς ὕφος ἀπεγνω- καὶ δραματικόν δι ἧς ὅτι ἐνδύεται σπουδάζουν διότι τούς ἐμπο ἄλλοι φοιτηταί ὑπό τήν τοῦ ΚΡΑΤΟΥΣ! Εἴμεθα νά ἴδωμεν κατά τό Δημοτικόν Συμβού- θά αἰσθανθῆ τή ἀνάγκην τήν σημερινήν συνεδρία νά ἀσχοληθῆ μέ τό Καθ' οἱονδήποτε τρό-

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΦΕΙ Ο κ. Θ. ΚΟΤΣΙΡΗΣ

κ. Βρῆ

Ἐδιάβασα ὅ,τι ἐγρά γιά μένα στὸν «Ἡμερ. τῆς 4ης τ.μ. (Στήλη τίτλος: Ὑπερβολαί).

Σᾶς ἀπαντῶ, σέ ὅτι μοῦ καταλογίσατε, ὅτι ἔχετε τοὐλάχιστον ἄδικο.

Παρερμηνεύσατε καί τά λόγια μου καί τήν πρόθεσί μου πού ἦτο σαφής καί εἶχε τρεῖς στόχους:.

1) Νά σταματήση τό δρᾶμα πού τείνει νά γίνη τραγωδία τῶν 850 οἰκογενειῶν αὐτῶν πού ἐργάζονται στή Χαρτοποιΐα Λαδοπούλου

2) Νά ἐπανέλθουν οἱ ἐργαζόμενοι στίς ἐργασίες τους.

καί 3) Ἡ ἐπιχείρησις νά ἐργάζεται.

Ἔτσι, ἐνῶ καμμιά ζημιά δέν θά ἐγένετο, ἐμεῖς, τό Δημοτ. Συμβούλιο, ἀντικαθιστῶντες, ὅπως ἐπρότεινα, τήν ἐπιτροπήν ἀγῶνος τῶν ἀπεργῶν, θά ἀφήναμε τίς δουλειές μας καί θά καλούσαμε στήν τράπεζα τῶν διαπραγματεύσεων τά ἀντίστοιχα μέρη καί τούς ἁρμοδίους ἐκπροσώπους τοῦ κράτους, ὥστε σέ ἀτμόσφαιρα ἀπολύτου κατανοήσεως θά εὑρίσκαμε ὁπωσδήποτε, «παντί τρόπῳ λύσι».

Τέλος, αὐτό πού γράφεται «ἡ πρότασίς του ὑπερκέρασε τάς προτάσεις τῶν ἐκπροσώπων τό ΚΚΕ καί ἐξ ἤ καί τῆς ΕΔΑ..» ἐπιτρέψατέ μου νά σᾶς πῶ ἀποτελεῖ παρενθοντολογία καί ἀλλοίμονο στόν τόπο αὐτό ἐάν ἐξακολουθῆ νά ὑπάρχη ἡ νοοτροπία ὅτι ἡ ἀγάπη καί ἡ συμπαράστασις πρός τούς ἐργαζομένους ἀποτελεῖ προνόμιον τοῦ ΚΚ καί τῆς ΕΔΑ.

Εὐχαριστῶ
Φιλικά
ΔΡ. Θ ΚΟΤΣΙΡΗΣ

Σ.Σ. Ἡμεῖς παρεξηγήσαμε τόν κ. Κοτσίρην, λέγει ὁ ἴδιος ἀλλά δέν εἶναι σωστόν Δέν τοῦ ἀπεδώσαμεν πρόθεσιν. Ἀπεναντίας κατενοήσαμεν ὅτι ἀγαθαί καί εἰλικρινεῖς ἦσαν καί παραμένουν αἱ προθέσεις του παρ' ὅλον ὅτι δέν εἶναι ρεαλιστικαί. Ὅπως δήποτε ὅμως καί ὁ κ. Κοτσίρης παρεξηγεῖ ἡμᾶς, γράφων ὅτι δῆθεν ἡμεῖς εἴμεθα προσκεκολλημένοι εἰς τήν παρελθοντολογίαν. Φίλε κ. Κοτσίρη σᾶς διαβεβαιοῦμεν ὅτι τοιαῦται σκέψεις δέν ὑπάρχουν παρ' ἡμῖν. Ἀρκετούς ἐπ' ἀρκετόν ἐξυπηρετήσαμεν παρ' ἀξίαν. Ἡ ἀλήθεια καί ἡ οὐσία τῶν πραγμάτων δέν μᾶς διαφεύγει. Οὐδένα ἀντιστρατευόμεθα καί ἐξ οὐδενός ἐξαρτώμεθα. Ὑπηρετοῦμεν μόνο τό κοινωνικόν σύνολον καί ἰδιαίτερα τά συμφέροντα τῆς πόλεως.

ΜΕΤΑΞΥ ΣΟΒΑΡΟΥ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΟΥ

ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ!

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωΐ κατεβαίνοντας ἀπὸ τὸ λόφο ἀποφύγαμε νὰ ξαναπεράσωμε ἀπὸ τὴν πόλη γιατὶ εἴμαστε σίγουροι ὅτι δὲν θὰ φεύγαμε. Εἴχαμε τόσα πολλὰ νὰ δοῦμε ἀκόμη στὸ Λίντζ. Κυταχτήκαμε μὲ τὸ Διονύση, κλείσαμε τὰ μάτια καὶ ὁλοταχῶς γιὰ τὸ Σάλτσμπουργκ.

Ἀκολουθήσαμε τὸν παληὸ δρόμο, γιὰ νὰ μὴ χάσουμε τὴ γραφικότητα τῆς Αὐστριακῆς γῆς, ποὺ ὄχι μόνο ἡ φύσις, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀνθρώπινο χέρι τόσο πολὺ τὴν ἔχει φροντίσει καὶ τὴ συναγωνίζεται σὲ καλαισθησία.

Φωνάζουμε ἕνα «μπράβο» στὴν ἰδέα μας καὶ γιὰ τοῦτο τὸ ταξείδι ποὺ ἐγγίζει πλέον στὸ τέλος του.

Γιατὶ κύλησε χωρὶς οὔτε μιᾶς στιγμῆς ἀνησυχία. Γιατί τὸ πραγματοποιήσαμε ὅπως τὸ εἴχαμε σκεφτῆ

Ἀνέμελα, ἀπρογραμμάτιστα, ξέγνοιαστα, σὲ σημεῖο νὰ ξεχάσουμε τὸ χρόνο.

Ὅλα εἶναι ὡραῖα ἐδῶ πάνω, ἀνεβαίνοντας στὶς Ἄλπεις μὲ τὴν ὀργιώδη βλάστηση τὰ καταπράσινα λιβάδια καὶ τὰ κουκλίστικα μοτέλ. Ἕνας ἀτέλειωτος παράδεισος στὴν διαδρομή μας τῶν 300 χιλιομέτρων ἀπὸ τὸ Σάλτσπουργκ στὸ Ἴνσπουργκ ποὺ τὴν πραγματοποιήσαμε σὲ δέκα ὧρες, κρατώντας τὰ γκέμια τῆς σιτροέν, γιὰ νὰ μὴ χάσουμε οὔτε κομματάκι ἀπὸ αὐτὲς τὶς ζωγραφιές.

Δὲν περιγράφω τὶς ξεχωριστὲς σὲ ὀμορφιὰ πόλεις Σάλτσμπουργκ καὶ Ἴνσμπουργκ δὲν ἔχουν θέση σὲ τούτη τὴ διήγηση, ἂν ὅμως ὁ δρόμος σᾶς βγάλει πρὸς τὰ ἐκεῖ, μὴ παραλείψετε νὰ ἐπισκεφθῆτε τὰ σοκάκια τῆς παλῆς πολιτείας, μὲ τὶς στοὲς τὰ σιδερόφρακτα παράθυρα καὶ τὶς κοινὲς αὐλὲς ποὺ διατηροῦνται ἄθικτες ἀπὸ τὸν καιρὸ τοῦ μεσαίωνα.

Μέσα σ' αὐτοὺς τοὺς γραφικοὺς λαβυρίνθους θὰ μπουχτίση τὸ μάτι σας ἀπὸ τὰ ἐκθέματα τῶν ἀμέτρητων τουριστικῶν καταστημάτων καὶ ἀθελὰ σας τὸ χέρι θὰ μπῆ στὴν τσέπη γιὰ νὰ ξαφρίση καὶ τὸ τελευταῖο δεκαράκι.

Μὴ ξεγελαστῆς ὅμως κύριε τουρίστα καὶ ἀνοίξεις τὸ λίγο ἀπόθεμα ποὺ ἔχεις φυλάξη στὸν κόρφο σου γιὰ τὸ ὑπόλοιπο ταξείδι τῆς ἐπιστροφῆς σου. Μέχρι τὴν Ἀγκώνα ἔχεις νὰ διασχίσης ὁλόκληρη τὴν Βερόνα, τὴν Πάδουα καὶ τὴν Βενετία.

Στὶς 12 τὸ μεσημέρι, ὕστερα ἀπὸ μιὰ τρίωρη περιήγηση στὸ Ἴνσπουργκ ἀφίσαμε τὴ σιτροὲν νὰ συνεχίση τὸ σκαρφάλωμά της στὶς Ἄλπεις καὶ νὰ τυλιχθῆ στὴν πυκνὴ ὁμίχλη αὐτοῦ τοῦ γίγαντα, ποὺ τροφοδοτεῖ μὲ τὰ αἰώνια χιόνια του μὲ ἑκατομμύρια τόννους νερὸ τὸν Δούναβη, ποὺ εἶναι δικό του παιδὶ καὶ συνεχῶς τὸν ξανανιώνει γιὰ νὰ προσφέρη μὲ τὴ σειρά του τὴν εὐλογία του στὸ πέρασμά του.

Τὸ μάτι μας ἀχόρταγο φωτογραφίζει συνεχῶς τοπία καὶ τοπία καὶ τὰ ποστιάζει στὸ χρονοντούλαπο τῆς θύμησης γιὰ νὰ μπορέση νὰ τὰ φρεσκάρη στὸ τέρμα τοῦ ταξειδιοῦ.

Στὶς 12.30 σταματήσαμε στὸ μεθοριακὸ σταθμὸ Αὐστρίας —Ἰταλίας στὸ Μπρέννερ.

Ἕνας ἁπλὸς τυπικὸς ἔλεγχος, ἢ μᾶλλον ἕνα κατευόδιο ἀπὸ τοὺς μεθοριακοὺς Αὐστριακοὺς φρουροὺς καὶ ἀφήνεις πίσω σου τὴν ὀμορφιὰ καὶ τὴν καλαισθησία τῆς γῆς καὶ τὴν ξένη γιὰ μᾶς νοοτροπία τῶν βορεινῶν τούτων χωρῶν.

Σὲ τοῦτα δῶ τὰ σύνορα κατάλαβα γιατὶ ἡ ἀνθρωπότης δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ γίνη ἕνα. Αὔριο θὰ σᾶς πῶ γιατί.

ΛΕΗΖΕΡ

ΜΙΑ ΣΟΒΑΡΩΤΑΤΗ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

ΠΡΩΤΟΦΑΝΗ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

Ἄρχισε ὁ καιρὸς καὶ ἡ ὥρα, ποὺ ὁ καθένας μὲ τὴν ἰδιότητα τοῦ πολίτη πρέπει νὰ ἀρχίση νὰ ἀναρωτιέται. Ὑπάρχει νόμος τάξις τέλος πάντων καθημερινὴ προστασία ἐκ μέρους τοῦ Νόμου γιὰ τοὺς φιλήσυχους καὶ ἤρεμους ἀνθρώπους;

Πρωΐ—πρωΐ στὸ Πανεπιστήμιο χθὲς μία ταμπέλλα ἀπαγόρευσε σὲ φοιτητὲς τὴν στοιχειώδη ἄσκηση τῶν ἀκαδημαϊκῶν τους δικαιωμάτων ἐν ὀνόματι μιᾶς «γενικῆς συγκέντρωσις» ποὺ κατεδίκασε, ἀθώωσε, ἐπέβαλλε ποινὲς καὶ κατὰ συνέπειαν ὑποκατέστησε τὸ Νόμο καὶ τὸ Κράτος.

Κανείς δὲν ἀντιδρᾶ. Κανείς δὲν τολμᾶ νὰ ὑψώση φωνὴ διαμαρτυρίας. Ὅλοι ὑποτάσσονται σὲ μιὰ κατάσταση παρανοϊκή, ποὺ ἐπιβάλλει μιὰ δράκα ἀριστερῶν ἐξτρεμιστῶν φοιτητῶν.

Κι' ὅμως εἶναι περίεργο. Στὸν τόπο μας ἀσκεῖ τὴν ἐξουσία μιὰ κυβέρνηση ἀστικὴ ἰσχυρή, ψηφισμένη ἀπὸ τὸ 55 τοῖς ἑκατὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Κι' ὅμως στὸ Πανεπιστήμιο ἡ ἐξουσία δὲν λέγεται οὔτε Πρύτανις, οὔτε Κοσμήτωρ οὔτε Σύγκλητος. Λέγεται «γενική συγκέντρωση» ποὺ ὅλοι τὴν προσκυνοῦν, τὴν φοβοῦνται καὶ οὐδείς τολμᾶ νὰ ἀμφισβητήση τὶς παρανοϊκὲς καὶ παρανόμους ἀνακοινώσεις της ποὺ ὠθοῦν σὲ βιαιοπραγίες καὶ ἐξτρεμισμούς.

Ἕνα ἀπὸ τὰ ἄρθρα τοῦ νῦν ὑφισταμένου Συντάγματος τὸ ὁποῖον ἐψηφίσθη, ἀπὸ μεγάλη πλειοψηφία βουλευτῶν, καθορίζει ὅτι οὐδείς διώκεται ἄνευ νόμου.

Καί ὅμως 31 συντηρητικοὶ φοιτητές, ποὺ τὸ μοναδικὸ ἔγκλημά τους εἶναι ὅτι δὲν ἔγιναν ὄργανα τῶν φοιτητικῶν ἀριστερῶν κινημάτων, διώκονται, καταδικάζονται ἐξευτελίζονται καὶ ὑφίστανται κτηνώδη βία. Οὐδεμία ἀντίδρασις.

Κανείς δὲν μιλᾶ. Λές κι' αὐτὰ γίνονται σὲ ἄλλους κόσμους, σὲ ἄλλους καιροὺς καὶ κανείς δὲν ξέρει τίποτε γι' αὐτά.

Ἔ, ὄχι κύριοι συνάδελφοι. Φτάνει πιά. Ὁ τραμπουκισμὸς δὲν εἶναι νόμος. Τὰ λαοδικεῖα δὲν εἶναι δικαστήρια.

Ἡ γνώμη τῆς «γενικῆς συγκέντρωσης» δὲν εἶναι σεβαστὴ περισσότερο ἀπὸ ἕνα παλιόχαρτο. Τὸ κράτος δὲν εἶναι «γιάφκα» δὲν εἶναι «ντιρεχτίβα», δὲν εἶναι «λαϊκὸ μέτωπο ἐνάντια στὴν ἀντίδραση» δὲν εἶναι «λαοδικεῖο» δὲν εἶναι «κόβα» δὲν εἶναι παρανοϊκὴ σύλληψη μερικῶν ἀριστερῶν ἐνεργούντων κατὰ τρόπον νοητικὰ μειωμένου καὶ τραμπουκικόν.

Τὸ Κράτος εἶναι ἡ Δημοκρατία, ἡ Ἐλευθερία, ἡ τάξις ἡ Ἐξασφάλισις τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Πολίτου, ἡ ἰσχυρὴ καὶ Δημοκρατικὴ Κυβέρνηση τοῦ Καραμανλῆ.

Καλῶ τὸν οἱονδήποτε πολίτη τῆς Πάτρας οἱασδήποτε πολιτικῆς παρατάξεως ποὺ πιστεύει στὴ δημοκρατικὴ τάξη καὶ στὴ νομιμότητα νὰ μὲ βοηθήση σ' ἕνα δύσκολο καὶ τραχὺ ἀγῶνα ποὺ σὲ τελευταία ἀνάλυση εἶναι ἀγῶνας ὅλων τῶν φιλησύχων ἀνθρώπων.

ΠΡΙΣΤΟΥΡΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΦΟΙΤΗΤΗΣ — ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΣ —ΜΑΙΖΩΝΟΣ 7—9

Ἐπισκόπησις ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΪΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΒΗΜΑ

«Μὲ τὴν κατάργηση τοῦ νόμου 509 μὲ τὴν νομιμοποίηση τῶν ἰδεολογιῶν καὶ τῶν κομμάτων, γύρισε ἡ σελίδα καὶ στὴν Ἑλλάδα, ὅπου ἀποφασίσαμε νὰ ἰσχύση καὶ ἐδῶ ὅ,τι καὶ στὰ ὑπόλοιπα δυτικὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη. Βέβαια τὰ ἰδεολογικὰ ρεύματα δὲν ἔχουν ἀκόμη διαμορφωθῆ μὲ σαφήνεια στὸν τόπο μας κι' οὔτε ὠργανώθηκαν κόμματα ἀρχῶν.

Κοντὰ στὶς ὀργανωτικὲς διαρθρωτικὲς αὐτὲς ἀδυναμίες ποὺ πρέπει σύντομα νὰ ξεπεραστοῦν, ἐπιστροφὴ σ' ἕνα πνεῦμα μισαλλοδοξίας σὲ συστήματα παρακρατικῆς παντοδυναμίας σὲ καχύποπτες φακελλώσεις τῶν πολιτῶν καὶ σὲ στεγανά, θὰ ἀποτελοῦσε τὴ μετάσταση μιᾶς θανάσιμης κι' ἀθεράπευτης πολιτικῆς ἀσθένειας. Εἶναι συμφέρον τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Δημοκρατίας οἱ βρυκόλακες τοῦ παρελθόντος νὰ σιγήσουν».

ΕΛ. ΚΟΣΜΟΣ

«Εἰς τὰ Δημοτικὰ Σχολεῖα εἰς τὰ γυμνάσια εἰς τὰς ἐπαγγελματικὰς σχολάς, εἰς τὰ Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικὰ Ἱδρύματα, εἰς τὰ ἐργοστάσια εἰς τοὺς ἀθλητικοὺς ὁμίλους παντοῦ ὅπου ὑπάρχουν νέοι καί νέαι, ἡ κομμουνιστικὴ προπαγάνδα ὀργιάζει.

Τὸ ἐρώτημα εἶναι τί πράττουν ἡ κυβέρνησις καὶ τὸ Κράτος; Διαπιστώνεται καὶ κάτι χειρότερον: Ἡ Νεολαία τοῦ κόμματος τῆς «Νέας Δημοκρατίας» διευκολύνει τὴν πολιορκίαν τῶν συνειδήσεων τῶν νέων ἀπὸ τὴν Ἀριστερὰν καὶ τὴν Ἄκραν Ἀριστεράν. Τὰ βασικὰ συνθήματα τῆς κομμουνιστικῆς πολιτικῆς προσυπογράφονται ἀπὸ τὴν Νεολαίαν τῆς «Νέας Δημοκρατίας». Εἶναι σύμφωνος ὁ κ. Καραμανλῆς;».

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

«Ὁ Καιάδας τῆς βλακείας: Τόση περιφρόνηση πρὸς τὴ ζωὴ ἔχουν οἱ νέοι; Κάθε ἡμέρα σχεδὸν ἐπαναλαμβάνεται στερεότυπα ἡ θλιβερὴ εἴδηση ὅτι σκοτώθηκε κάποιος μὲ μηχανάκι. Δὲν σκοτώνει βεβαίως τὸ μηχανάκι, ἀλλὰ ἔχει γίνει ἡ τραγικὴ παγίδα πρὸς τὸν θάνατο. Οἱ νέοι ποὺ τὰ ὁδηγοῦν μὲ τόση θανάσιμη ἐπιπολαιότητα δίδουν τὴν ἐντύπωση ὅτι ἀνήκουν σὲ λέσχη αὐτοκτονούντων. Κάποιος πρέπει νὰ τοὺς συγκρατήση μὲ πρόστιμο, μὲ διδασκαλία, ἢ μὲ φρονηματισμό.

Εἶναι κρίμα νὰ χάνωνται τόσες ζωὲς νέων σ' αὐτὸν τὸν καιάδα τῆς ἀμυαλιᾶς καὶ τῆς βλακείας.

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

Ἡ ἐπιψήφιση τοῦ νέου νόμου ποὺ κατοχυρώνει ἀπὸ κάθε πλευρὰ τὸ βρώμικο ἐπάγγελμα—ἂν μπορεῖ νὰ εἰπωθεῖ ἐπάγγελμα —τοῦ χαφιὲ καὶ τοῦ καταδότη, δείχνει ὅτι ἡ κυβέρνηση τῆς «Νέας Δημοκρατίας» βαδίζει ὁλοταχῶς στὸ δρόμο τῆς ΕΡΕ τοῦ 1958—1963. Ἀνίκανη νὰ ἀντιμετωπίση μὲ δημοκρατικὲς μεθόδες τὰ λαϊκὰ προβλήματα, ποὺ συσσωρεύονται συνέχεια ἐξ αἰτίας της ἀντιλαϊκῆς πολιτικῆς της, προσπαθεῖ νὰ βρῆ διέξοδο στὴ χρηματοδότηση καὶ τὴν ἐνίσχυση τοῦ ὀργανωμένου χαφιεδισμοῦ καὶ νὰ τὸν χρησιμοποιεῖ σὰν φόβητρο τοῦ λαοῦ.

Ἀλλὰ σὲ τέτοιους μηχανισμοὺς στηρίζονται μόνο τὰ ἑτοιμόρροπα ἀντιλαϊκὰ καθεστῶτα.

ΑΥΓΗ

«Ποιὸ δρόμο θ' ἀκολουθήση ὁ κ. Καραμανλῆς; Ἡ συντηρητική του νοοτροπία τὸν τραβάει πρὸς τὰ πίσω. Τὸ πολιτικό του αἰσθητήριο ὅμως τοῦ λέει ὅτι ὁ δρόμος τῆς ἐπιστροφῆς εἶναι ὁ δρόμος τοῦ ὀλέθρου καὶ γι' αὐτὸν καὶ γιὰ τὴ χώρα. Ἂς διαλέξει. Ἐκεῖνο ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ κάνη εἶναι νὰ μείνη ἐκεῖ ποὺ εἶναι. Ἄλλωστε δὲ θὰ τὸν ἀφίσουν στὴν ἀκινησία. Θὰ τὸν ρίξουν. Ὡστόσο ὁ Καραμανλῆς ἂν θελήση ν' ἀκολουθήση τὸ δρόμο τῆς προόδου, τὸ δρόμο τῆς δημοκρατίας, τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, θὰ βρῆ τὴ συμπαράσταση ποὺ βρῆκε στίς πρῶτες μέρες τῆς μεταπολίτευσης. Στὸ δρόμο αὐτὸν τὸν σπρώχνουν τὰ ἴδια τὰ γεγονότα».

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

«Ἦταν βέβαια μία πρᾶξη φρονήσεως ἡ ἀπόφασι τῶν λεωφορειούχων νὰ ἄρουν τὸ λὸκ—ἄουτ καὶ νὰ κινήσουν προσωπικὰ τὰ λεωφορεῖα τους. Κατάλαβαν, φαίνεται ὅτι εἶχαν παρατραβήξει τὸ σχοινί. Ἀλλὰ βέβαια ἡ ἱστορία αὐτὴ δὲν μπορεῖ πιὰ νὰ συνεχισθῆ. Δὲν εἶναι δυνατὸν οἱ ἀστικὲς συγκοινωνίες νὰ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὶς διαθέσεις ἰδιωτικῶν φορέων. Τὸ πρόβλημα ἐτέθη ἀπὸ τὰ ἴδια τὰ πράγματα καὶ πρέπει νὰ εὕρη τὴ σωστὴ μόνιμη καὶ ριζικὴ του λύσι.